

Alfred Lichtwark

Mgr. Naděžda Machová 2011/2012

Historie a teorie galerijní pedagogiky

GP3MP_HTGP

Vyučující: Mgr. A. Stuchlíková

Biografie

14. 11. 1852 Reitbrook – 13. 1. 1914 Hamburg

otec mlynář a rolník, matka pocházela ze slavného rodu J. S. Bacha

vystudoval pedagogiku, poté učil na základních a středních školách v Berlíně

studoval biologii a přírodní vědy (pozorovací nadání, vnímání a láska k přírodě)

úředník umělecko-průmyslového muzea v Berlíně, bibliotékař

r. 1885 – dosáhl doktorátu

Pedagogické aktivity

zprostředkování umění v muzeích a galeriích na přelomu 19. a 20. století

metodika výkladu uměleckých děl – odmítal povrchní obecný výklad dějin umění a preferoval osobní vztah k jednotlivému dílu

poznatky mají být vyvozovány z pozorování, nikoliv sdělováním

cílem zkoumání nemá být kritika, ale prožitek

muzea a galerie – nejširší publikum, kterému budou nabízeny muzejně pedagogické aktivity

Pedagogické aktivity

muzea a galerie konce 19. a zač. 20. století – hromadění sbírek, přepychové zařízení muzeí, aristokratické úřadování, přísná uzavřenost, ulpění na formalitách

Lichtwark – jako jeden z prvních reagoval na tuto situaci
muzea a galerie mají mít především smysl výchovný

Pedagogické aktivity

vycházel - z vědeckých základů estetiky a vědy o umění

lokální umělecký patriotismus – vlastenectví, láska k danému místu
tato myšlenka pronikala do celého
životního díla

hamburská Kunsthalle – ředitel

vzkřísil uměleckou minulost tohoto města
získával nové sbírky – nizozemští malíři 17. stol
Wesselhöff, Weber

Pedagogické aktivity

zastával Goethův výrok

„pro vývoj osobnosti jest nejdůležitější dáti se působiti věcmi“

snažil se o reformu školství - činná škola, princip tvořivosti, výchova smyslu
volný tělesný rozvoj

sociálně – estetické hnutí : z muzeí a sbírek – LIDOVĚ VZDĚLÁVACÍ ÚSTAVY
z galerií – ŠKOLY VKUSU A SMYSLU PRO UMĚNÍ

„ Kdyby průměrný německý občan měl více smyslu pro barvy, měli bychom hospodářsky důležitý umělecký průmysl a nebylo by třeba objednávat látky z Anglie, toalety a nábytek z Francie a náš průmysl nemusel by se omezovat na bezduché opakování těchto vzorů“ /1

UMĚLECKÝ DILETANTISMUS – dříve: ušlechtilá zábava, např. v uměleckém
nebo vědeckém oboru
dnes: posutý výraz, povrchní znalost,
neodbornost, lidově neumětelství

organizace diletantismu – r.1886

„SPOLEČNOST HAMBURSKÝCH PŘÁTEL UMĚNÍ“

„SPOLEČNOST PRO PODPORU AMATÉRSKÉHO
FOTOGRAFOVÁNÍ“

Spolky

„LEHRERVEREINIGUNG ZUR PFLEGE DER KÜNSTERISCHEN
BILDUNG“ – r. 1896

spolupráce s muzeem, galerií, s hamburskými spisovateli
a básníky (Ernst, Falke, Löwenberg)

„VEREIN HAMBURGISCHER MUSIKFREUNDE“ r. 1898
žákovské a lidové koncerty

Závěr

Alfred Lichtwark vytvořil nový typ ředitele veřejné umělecké sbírky. Aby průmyslová muzea a umělecké galerie dosáhly svého hlavního cíle, tedy výchovného, nestačí pouze shromažďovat a vystavovat sbírky veřejnosti. Nestačí mít vědecké a umělecké vzdělání, ale je potřeba zvláštního pedagogického nadání, metodického a promyšleného postupu, jak umělecká díla zprostředkovat divákovi.

Publikace A. Lichtwarka

Výcvik nazírání na díla umělecká

O kultu květin

Zdroje

Bibliografie

LICHTWARK, Alfred. *O kultu květin*. Praha : Jan Laichter, 1916. 88 s.
GROSSKOPF, Rudolf. *Alfred Lichtwark*. Hamburk : Ellert und Richte, 2002. ISBN 3-8319-0076-0.

Citace

1/ LICHTWARK, Alfred. *O kultu květin*. Praha : Jan Laichter, 1916. 88 s./ str. 6

Internetové zdroje

http://is.muni.cz/th/53211/ff_b/bdiplomovaprace.txt

http://de.wikipedia.org/wiki/Alfred_Lichtwark

Foto

http://de.wikipedia.org/wiki/Alfred_Lichtwark

